אַלװעלטלעכע דעקלאַראַציע פֿון מענטשנרעכט

1948 , גוטגעהײסן און פּראָקלאָמירט װי רעזאָלוציע 217 (3) פֿון דער אַלגעמײנער פֿאַרזאָמלונג פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער, 10 דעצעמבער,

יושר, און שלום אויף דער גאָרער װעלט באַשטײט פֿון אָנערקענען דעם תוכיקן כבּוד און די גלײַכע און ניט־איבערטראָגלעכע רעכט פֿון אַלע מיטגלידער פֿון דער מענטשישער משפּחה

האָבן אָנגעװאָרפֿן אַ גרױל אױף אָלע מענטשן, און היות װי די העכסטע האָפֿנונג פֿון די אומות העולם איז אַז די צײט זאָל אָנקומען װען מענטשן זאָלן געניסן פֿון פֿרײַהײט, אי פֿון רעדן אי פֿון גלײבן, און קײנער זאָל ניט לִידן פֿון קײן מורא אָדער נױט,

היות װי געזעץ און יושר מוזן פֿאַרטײדיקן מענטשנרעכט, טאָמער מען װעט זיך אין נױט נעמען רעבעלירן קעגן טיראַניע און באַדריקונג,

ריות װי דערמוטיקן די אַנטװיקלונג פֿון פֿרײַנטלעכע באַציונגען צװישן לענדער איז אַן עיקר,

ן אין זײער טשאַרטער אונטערגעשטריכט זײער גלױבן אין גרונטלעכע מענטשנרעכט, אין דעם כּבֿוד און װערט פֿון יעדן מענטש, און אין די גלײכע רעכט פֿון מענער און פֿרױען, און פֿרױען, און פֿרױען אין די געזעלשאַפֿטלעכע פּראָגרעס און בעסערע לעבנס־שטײגערס,

פֿעלקער מיטגלידער האָבן געטאָן אַ נדר מיטצואַרבעטן מיט די פֿאַראײניקטע פֿעלקער און װיטער צו דערמוטיקן אַלװעלטלעכע דרך־ארץ און אָפּהיטן מענטשנרעכט און גרונטלעכע פֿרייהײט

ָהיות װי אַלע דאַרפֿן פֿאַרשטײן די־אָ רעכט און פֿרײַהײטן כּדי דער נדר זאָל מקוים װערן,

אָט דערפֿאַר

פראָקלאַמירט די אַלגעמײנע פֿאַרזאַמלונג

ל פֿאַר אַלע אומות און אַלע פֿעלקער, כּדי יעדער מענטש און יעדער אינסטאַנץ זאָל האָבן אַלעמאָל אין זינען די־אַ דעקלאַראַציע, און װעט זיך מיִען, דורך לערנען און דערציָען, צו ײַ נאַציאָנאַלע סײַ אינטערנאַציאָנאַלע, צו פֿאַרזיכערן דאָס אַלװעלטלעכע אָנערקענען און אָפּהיטן, סײַ צווישן די פֿעלקער פֿון מיטגליד־לענדער, סײַ צווישן די מענטשן װאָס אונטער זײער

ארטיקל 1

דער מענטש װערט געבױרן פֿרײַ און גלײַך אין כבּװד און רעכט. יעדער װערט באַשאָנקן מיט פֿאַרשטאָנד און געװיסן; יעדער זאָל זיך פֿירן מיט אַ צװײטן אין אַ געמיט פֿון ברודערשאַפֿט

אַרטיקל 2

ָן געשריבן אין אָט דער דעקלאַראַציע, ניט געקוקט אױף װאָסער־ניט־איז אונטערשײד, זאָל זײן פֿאָלק, הױטפֿאַרב, לשון, רעליגיע, פּאָליטישע אָדער אַנדערע געדאַנקען, נאַציאַנאַליטעט, קולטור, פֿאַרמאָג, געבורט, אָדער װאָסער־ניט־איז אַנדערן סטאַטוס.

ר, געזעציקער, אָדער אינטערנאַציאָנאַלער לאָגע פֿון דעם לאָנד װוּ ער װױנט, זאָל דאָס לאָנד זײן אומאָפּהענגיק, אָדער אונטערנאַציאָנאַלער לאָגע פֿון דעם לאָנד װוּ ער װױנט, זאָל דאָס לאָנד דיין אומאָפּהענגיק, אָדער אונטערנאַציאָנאַלער לאָגע פֿון דעם לאָנד װוּ ער װױנט, זאָל דאָס לאָנד דיין

אַרטיקל 3

יעדער האָט רעכט אױף לעבן, פֿרײַהײט, און פּערזענלעכער פֿאַרזיכערונג.

4 אַרטיקל

ָסִינעם טאָר מען ניט האָלטן אין קנעכטשאַפֿט צי שקלאָפֿערײַ; דאָס שקלאַפֿערײַ און דער שקלאָפֿן־האַנדל זאַלן זײַן שטרענג פֿאַרבאָטן אין אַלע פֿאַרמען.

ארטיקל 5

קײנעם טאָר מען ניט פּײניקן אָדער אױסשטעלן אױף אַ שטראָף װאָס זאָל זײַן אוממענטשלעך, אַחזוריותדיק, אָדער דעגראָדירנדיק.

ארטיקל 6

יעדער האָט אומעטום דאָס רעכט אױף דעם, מען זאָל אים אָנערקענען װי אַ מענטש לױטן געזעץ.

אַרטיקל 7

וץ לויטן געזעץ. אַלע זײַנען באַרעכטיקט אױף אַ גלײַכער שוץ קעגן װאָסער־ניט־איז דיסקרימינאַציע װאָס זאָל ברעכן די־אָ דעקלאַראַציע און קעגן אױפֿרײצונג אױף אַזאַ דיסקרימינאַציע

8 ארטיקל

ן זיך צו די געהעריקע נאַציאַנאָלע געריכטן צוליב װאָסער־ניט־איז אָקטן װאָס האָבן אים אָפּגעזאָגט די גרונטלעכע רעכט װאָס זײַנען אים באַװיליקט לױט דער קאָנסטיטוציע צי געזעץ

9 אַרטיקל

ַ דין לאַנד. פֿאַרשיקן פֿון זײן לאַנד. אָדער פֿאַרשיקן פֿון זײן לאַנד.

אַן אומאָפּהענגיקן, אומפּאַרטײִשן געריכט בײם גערעכנט װערן זײַנע רעכט און פֿאַראַנטװאָרטלעכקײטן, און װען מען באַטראַכט װאָסער־נייט־איז קרימינעלע באָשולדיקונג װאָס װערט אים פֿאַרװאָרפֿן.

אַרטיקל 11

װאָס מען זאָל אים דן זײן לכף זכות ביז מען װעט אים געפֿינען שולדיק לױטן געזעץ אין אַן עפֿענטלעכן פּראָצעס אױף װעלכן ער האָט אַלע נײטיקע גאַראַנטיעס אױף זײן פֿאַרטײדיקונג צערעכנט פֿאַר קײן נאַציאָנאַלן צי אינטערנאַציאָנאַלן איבערשפּריז װען מ׳איז עס באַגאַנגען. מען טאָר אױך ניט אַרױפֿלײגן קײן גרעסערע שטראָף אײדער די, װאָס איז געװען גילטיק צו דער צײט װען מע איז באַגאַנגען דעם איבערשפּריז.

פריװאַטקײט, די משפחה, די הײם, אָדער די קאָרעספּאָנדענץ. קײנעמט כּבֿוד צי שם טאָר מען ניט אַטאַקירן. יעדער האָט אַ רעכט אױף דער שוץ פֿון געזעץ קעגן אַזעלכע שטערענישן אָדער . אטאקעס

אַרטיקל 13

אַרטיקל 12

יעדער האָט אַ רעכט אױף פֿרײַהײט פֿון באַװעגונג און װױנאָרט צװישן די גרענעצן פֿון יעדער מלוכה.

יעדער האָט אַ רעכט אױף פֿאַרלאָזן װאָסער־ניט־איז לאַנד, אַרײַגגערעכנט זײַן אײגן לאַנד, און זיך צוריקקערן אין זײן אײגן לאַנד.

יעדער האָט אַ רעכט אױף בעטן און זיך אױסניצן מיט אַזיל פֿון פֿאַרפֿאָלגונג אין אױסלאַנד.

יק אין פֿאַל פֿון פּראָקורירונגען װאָס קומען לעגיטים אַרױס פֿון ניט־פּאָליטישע פֿאַרברעכנס, אָדער פֿון אָקטן װאָס דײַנען אָקעגן די צילן און פּרינציפן פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער

יעדער האָט אַ רעכט אױף אַ נאַציאָנאַליטעט.

מען טאָר ניט צונעמען בײַ קײנעם זײַן נאַציאָנאַליטעט אָדער אָפּזאָגן דאָס רעכט איבערצובײַטן זײַן נאַציאָנאַליטעט.

אַרטיקל 16

נאַליטעט, אָדער רעליגיע, האָבן אַ רעכט אױף מאַן־און־װײב לעבן און אױפֿהאָדעװען אַ משפּחה. זײ זײנען באַרעכטיקט אױף גלײכע רעכט בנוגע מאַן־און־װײב לעבן און אױפֿהאָדעװען אַ משפּחה. זײ זײנען באַרעכטיקט אױף גאַרעכט אױף מאַן־און־װײב לעבן זיך פֿון דער זיװעגשאַפֿט.

אין זיוועגשאַפֿט. בלױז מיט דער פֿרײַער און פֿולער הסכּמה פֿון ππ און כּלה קען מען אַרײַן אין זיוועגשאַפֿט.

און דורך דער געזעלשאפֿט און דורך דער מלוכה די משפπה איז דאס נאטירקלעכע און גרונטלעכע איינס פֿון דער געזעלשאפֿט און איז בארעכטיקט אױף שוץ דורך דער געזעלשאפֿט און דורך דער מלוכה.

עדער האָט אַ רעכט אױף פֿאַרמאָגן האָב־און־גוטס, אי אַלײנס אי אין שותפֿות מיט אַנדערע.

פֿון קײנעם טאָר מען ניט אַרביטראַריש אַװעקנעמען זײַן האָב־און־גוטס.

אַרטיקל 18

אַרשן די פֿרשהײט אױף איבערבשטן רעליגיע און גלױבן און די פֿרשהײט, אָדער אַלײן אָדער בשותפֿות מיט אַנדערע, אָדער עפֿענטלעך אָדער ביחידות, אָרױסװײזן די רעליגיע אָדער גלױבן

דורך לערנען, פראקטיק, תּפֿילה, און אפריכטונגען.

אַרטיקל 19

רעכט נעמט אַרין פֿרײַהײט צו האָבן מײנונגען אָן שטערונגען און צו זוכן, באַקומען, און איבערגעבן אינפֿאָרמאַציע און געדאַנקען דורך װאָסער־ניט־איז מעדיום, ניט געקוקט אױף לאנדגרענעצן.

ארטיקל 20

יעדער האָט אַ רעכט אױף פֿרײִהײט פֿון פֿרידלעכער פֿאַרזאַמלונג און פֿאַראײניקונג.

קײנעם טאַר מען ניט צװינגן צו װערן אַ מיטגליד פֿון װאַסער־ניט־איז פֿאַרבאַנד.

ארטיקל 21

יעדער האָט אַ רעכט אױף אָנטײל נעמען אין דער רעגירונג פֿון זײן לאָנד, אָדער דירעקט אָדער דורך פֿרײַ אױסגעקליבענע רעפרעזענטאַנטן.

יעדער האָט אַ רעכט אױף גלײַכן צוטריט צו די אײַנאָרדנונגען און אינסטאַנצן פֿון זײַן לאָנד.

ילן זאָל זײַן אױסגעדריקט דורך פּעריאָדישע און אמתדיקע װאַלן אין װעלכע עס זאָל זײַן אַן אוניװערסאַלע שטימרעכט, און װעלכע דאַרפֿן געהאַלטן װערן דורך געהײמישן שטימען אָדער גלײַכװערטיקע פּראָצעדורן פֿון פֿרײער אָפּשטימונג.

ארטיקל 22

ון איז באַרעכטיקט אױף מקיים זײַן, דורך נאָציאָנאָלער באַמיונג און אינטערנאַציאָנאַלער מיטאָרבעט, און לױט דער אָרגאַניזירונג און די רעסורסן פֿון יעדער מלוכה, די רעכט, אי מעקאָנאָמישע, אי געזעלשאַפֿטלעכע, אי קולטורעלע, װאָס זײַנען נײטיק פֿאַר זײַן כבּוד װעגן און פֿאַר דער פֿרײַער אַנטװיקלונג פֿון זײַן פּערזענלעכקײט.

ארטיקל 23

יעדער האָט אַ רעכט אויף אָרבעט, אופֿן פֿרײַען אױסקלײַב פֿון באָשעפֿטיקונג, אױף יושרדיקע און גינציקע אָרבעט־באָדינגונגען, און אױף שוץ קעגן אָרבעטלאָזיקײַט.

יעדער, אן קיין שום דיסקרימינאציע, האט א רעכט אויף גלייכן געצאלט פֿאר גלייכער ארבעט.

צאָלט װאָס זאָל פֿאַרזיכערן אים און זײַן משפּחה אָן עקזיסטענץ װאָס פּאָסט צום מענטשלעכן כּבּוד, מיט אַ צוגאָב, אױב נײטיק, פֿון אַנדערע מיטלען פֿון געזעלשאַפֿטלעכער פֿאַרזיכערונג

יעדער האט א רעכט אױף פֿארמירן און װערן א מיטגליד פֿון פראפֿפֿארײנען כּדי צו פֿארטײדיקן זײַנע אינטערעסן.

ארוויקל 24

יעדער האט א רעכט אױף רו און אױף פֿרײַצײַט, ארײַנגערעכנט דאס רעכט אױף א געהעריקער באגרענעצונג פֿון ארבעטס־שעהען און פעריאדישע באצאלטע װאקאציעס.

אַרטיקל 25

ַגענוגנדיק אױפֿן געזונט און װױלזײן פֿון זיך און פֿון דער משפּחה, אײַנשליסנדיק עסנװאַרג, קלײדער, באָהױזונג, מעדיצינישע פֿאַרזאָרגן, און נײַטיקע סאָציאַלע פֿאַרזאָרגן, און אַ װױלזײן פֿאַל פֿון אַרבעטלאָזיקײט, קראַנקײט, פֿאַרקריפּלונג, אַלמנהשאָפֿט, טיפֿן עלטער, אָדער פֿעלן פֿון פּרנסה אין אומשטאַנדן װאָס זײַנען אױסער זײַן קאַנטראָל

ון קינדער זינען באַרעכטיקט אױף באַזונדערן אָפּהיט און הילף. אַלע קינדער, צי די מאָמע האָט חתונה געהאָט צי ניט, זאָלן געניסן פֿון דער זעלביקער געזעלשאַפֿטלעכער באָשיצונג

אַרטיקל 26

ין די עלעמענטאַרישע און פֿונדאַמענטאַלע סטאָדיעס. עלעמענטאָרע דערציונג זאָל זין אָבליגאַטאָריש. טעכנישע און פֿאַכמענערישע דערציונג זאָלן ברײט צוגעשטעלט װערן, און העכערע בילדונג דאַרף זין צוטריטלעך צו אַלעמען לױטן אַקאַדעמישן װערט.

קײט און די פֿאַרשטאַרקונג פֿון רעספעקט צו מענטשנרעכט און גרונטלעכע פֿרייהײטן. די דערציונג זאָל דערמוטיקן פֿאַרשטאַרק, טאָלעראַנץ, און פֿריינדשאַפֿט צװישן אַלע פֿעלקער, ראַסן־ און רעליגיעזע־ גרופעס, און זאָל אונטערשטיצן די אַקטיװיטעטן פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער אױף אױסצוהאַלטן שלום.

די עלטערן האָבן אַ רעכט אױף אױסקלײבן אין פֿאָרױס װאָס פֿאַר אַ דערציונג זײערע קינדער זאָלן באַקומען.

אַרטיקל 27

רעכט באַטײליקן זיך אױף אַ פֿריען אױץֿן אין דעם קולטורעלן לעבן פֿון דער קהילה, הנאה האָבן פֿון קונץ, און האָבן אַ חלק אין װיסנשאַפֿטלעכע אַװאַנסירונגען און אירע בענעפֿיטן

עדער האָט אַ רעכט אויף דער באָשיצונג פֿון זינע מאָראָלישע און פֿינאַנציעלע אינטערעסן װאָס קומען אַרױס פֿון זיין װיסנשאַפֿטלעכער, ליטעראַרישער, אָדער קינצלעכער פּראָדוקציע.

אַרטיקל 28

דער האָט אַ רעכט אױף אַ געזעלשאַפֿטלעכער און אינטערנאַציאָנאַלער אָרדנונג מיט װעלכער די רעכט און פֿאַרצײכנט אין אָט דער דעקלאַראַציע זאָלן האָבן אַ פֿולשטענדיקן קיום

אַרטיקל 29

יעדער האָט חובֿות צו דער געזעלשאָפֿט װאָס נאָר אין איר קען זיך פֿרײַ און פֿולשטענדיק אַנטװיקלען זײַן פּערזענלעכקײט.

אַשטימען כּדי די רעכט און פֿריהײטן פֿון אַנדערע מענטשן זאָלן אױך באַקומען פּאָסיקע רעספּעקט און כּבוד, און צוליב די יושרדיקע פֿאָדערונגען פֿון מאָראַלישקײט, פֿון עפֿענטלעכער אָרדנונג, און פֿון אַלגעמײנעם װױלזין װאָס זײַנען גילטיק אין אַ דעמאָקראַטישער געזעלשאַפֿט.

אין קײן שום פֿאַל טאָר מען זיך ניט אױסניצן מיט די־אַ רעכט און פֿרײַהױטן אין קעגנשטעל צו די צילן און פרינציפן פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער.

אַרטיקל 30

יט־איז מלוכה, גרופּע, צי מענטש האָט אַ רעכט אױף פֿאַרנעמען זיך מיט װאָסער־ניט־איז אַקטיװיטעט, אָדער אױספֿירן װאָסער־ניט־איז אַקט, װאָס איז געצילט אױף דער צעשטערונג פֿון װעלכן־ניט־איז פֿון די רעכט און פֿרײַהײטן װאָס זײַנען פֿאַרצײַכנט דאָ אױבן.

1998, שלום בערגער, רפֿאל פֿינקל, שלום בערגער